

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΩΔΕΚΑ ΑΓΙΟΥΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΥΣ

Κοσμάν και Δαμιανόν, Κύρον και Ιωάννην, Παντελεήμονα και Ερμόλαον, Σαμφών και Διομήδη, Μώκιον και Ανίκητον, Θαλλέλαιον και Τρύφωνα.

Ευλογήσαντος του Ιερέως.

Ψαλμός ρμβ´ (142)

Κύριε εισάκουσον της προσευχής μου, ενώτισαι την δέησιν μου εν τη αληθεία σου, εισάκουσον μου εν τη δικαιοσύνην σου. Και μη εισέλθεις εις κρίσιν μετά του δούλου σου, ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πας ζών. Ότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου, εταπείνωσεν εις γην την ζωήν μου. Εκάθισεν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος, και ηκηδίασεν το πνεύμα μου, εν εμοί εταράχθη η καρδίαν μου. Εμνήσθην ημερών αρχαίων, εμελέτησα εν πάσι τοις έργοις σου, εν ποιήμασι των χειρών σου εμελέτησα. Διαπέτασα προς σε τας χείρας μου, η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι.

Ταχύ εισάκουσον μου, Κύριε, εξέλιπε το πνεύμα μου. Μη αποστρέψεις το πρόσωπόν σου απ´εμού, και ομοιωθήσομαι τοις καταβαίνουσιν εις λάκον. Ακουστόν ποιήσων μοι το πρωί το έλεός σου, ότι επί σοι ήλπισα. Γνωρισόν μοι κύριε, οδόν εν ή πορεύσομαι, ότι προς σε ήρα την ψυχήν μου. Εξελού με εκ των εχρών μου Κύριε, προς σε κατέφυγον, δίδαξόν με του ποιείν το θέλημά σου, ότι συ εί ο Θεός μου. Το Πνεύμα σου το αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία, ένεκεν του ονόματος σου, Κύριε, ζήσεις με. Εν τη δικαιοσύνην σου εξάξεις εκ θλίψεως την ψυχήν μου, και εν τω ελέει σου εξολοθρεύσεις τους εχθρούς μου. Και απολείς πάντας τους θλίβοντας την ψυχήν μου, ότι εγώ δούλος σου ειμί.

Είτα τα παρόντα Τροπάρια.

Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν ´ ευλογημένος ο ερχόμενος έν ονόματι Κυρίου.

(Τετράκις)

Ήχος δ´ (ο υψωθείς εν τω Σταυρώ)

Τας χαμαιζήλους ηδονάς συμπατούντες, και αναργύρων τας νόσους ιώμενοι, Ανάργυροι πανεύφημοι και θείοι Ιατροί, προς Χριστού εστέφθητε, Ουρανίοις στεφάνοις, όθεν ικετεύομεν σκοτασμού αμαρτίας, και νοσημάτων ρύσασθαι ημάς, τον επί πάντων Θεόν ικετεύοντες.

Δόξα πατρί.... «Απολυτίκον»

Ήχος πλ δ´

Άγιοι Ανάργυροι και θαυματουργοί, επισκέψασθε τας ασθενίας ημών, δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δότε ημίν.

Και νύν «Θεοτοκίον»

Τη Θεοτόκω μετά δέους εμφρόνως, πάντες προσδράμωμεν κραυγάζοντες πόθω, Υπεραγία Δέσποινα Πανύμνητε, ρύσαι τω ελέει σου, αδοκίτων κινδύνων, πάσης περιστάσεως και κολάσεως τάχος, και πάσης νόσων λυμής, Αγαθή , ευλογημένη Μαρία Θεόθυμπε.

Ψαλμός Ν´ (50)

Ελέησον με, ο Θεός, κατά το μέγα Έλεός Σου, και κατά το πλήθος των οικτιρισμών Σου, εξάλειψον το ανόμημά μου. Επί πλείον πλύνον με από της ανομίας μου και από της αμαρτίας μου καθάρισόν με. Ότι την ανομίαν μου εγώ γινώσκω, και η αμαρτία μου ενώπιόν μου έστι δια παντός. Σοι μόνω ήμαρτον και το πονηρόν ενώπιον Σου εποίησα, όπως αν δικαιωθείς εν τοις λόγοις Σου, και νικήσης εν τω κρίνεσθαί Σε.

Ιδοί γαρ εν ανομίαις συνελήφθην και εν αμαρτίαις εκίσσησέ με η μήτηρ μου. Ι δού γαρ αλήθειαν ηγάπησας, τα άδηλα κσι τα κρύφια της σοφίας Σου εδήλωσας μοι. Ραντιείς με υσσώπω και και καθαρισθήσομαι, πλυνείς με και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτιείς μοι αγαλλίασιν και ευφροσύνην, αγαλλιάσονται οστέα τεταπεινομένα. Απόστρεψον το πρόσωπόν Σου από των αμαρτιών μου και πάσας τας ανομίας μου εξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός, και πνεύμα ευθές εγκαίνησον εν τοις εγκάτοις μου. Μη απορρίψης με από του προσώπου Σου, και το πνεύμα Σου το άγιον μη αντανέλης απ' εμού. Απόδος μοι την αγαλλίασιν του σωτηρίου Σου, και πνεύματι ηγεμονικώ στηριξόν με . Διδάξω ανόμους τας οδούς Σου, και ασεβείς επί Σε επιστρέψουσι. Ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός, ο Θεός της σωτηρίας μου, αγαλλιάσεται η γλώσσα μου την δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τα χείλη μου ανοίξεις, και το στόμα μου αναγγελεί τηνα αινεσίην Σου. Ότι ει ηθέλησας θυσίαν, έδωκα αν, ολοκαυτώματα ούκ ευδοκήσεις. Θυσία τω Θεώ πνεύμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινομένην ο Θεός ούκ εξουδενώσει. Αγάθυνον, Κύριε , εν τη ευδοκίαν Σου την Σιώ, και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλήμ. Τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, αναφοράν και ολοκαυτώματα. Τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ωδή α' (Ήχος πλ δ')

«Υγράν διοδεύσας....»

Άγιοι του Θεού πρεσβεύσατε υπέρ ημών

Πολλοίς συνεχόμενος αλγεινοίς, προς υμάς ενθέρμως καταφεύγων εκδυσοπώ, ταις προς τον Θεόν υμών πρεσβείαις, τούτων με τάχος, Ανάργυροι ρύσασθαι.

Άγιοι του Θεού πρεσβεύσατε υπέρ ημών

Παθών καταφλέγει μου φλόξ δεινή, Ανάργυροι θείοι, την καρδίαν και την ψυχήν, ταχέως ούν ταύτην ιετεύων ταις υμετέραις δεήσεσι σβέσατε.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Νοσών πλείστοις πάθει χαλεποίς, πολλών εκ πταισμάτων, τω φαρμάκω των δραστικών, υμών πρεσβειών προς τον Δεσπότην, εκλιπαρώ ιαθήναι, Ανάργυροι.

Και νυν και αι, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Συνέτισον τον δούλον σου, Μαριάμ, άνοιξόν μοι πύλας μετανοίας, και εκ πυλών, της θανατηφόρου αμαρτίας, τη μεσιτεία σου ρύσαι με Δέσποινα.

Ωδή γ '

«Ουρανίας αφίδος....»

Άγιοι του Θεού πρεσβεύσατε υπέρ ημών

Προστασίαις ταις θείαις υμών, Ανάργυροι ρύσασθε, εμέ τον εν ζάλη και τρικυμιάις του βίου εγκυματούμενον, υμάς γαρ εύρηκα, μετά Θεόν κυβερνήτας, προς λιμέναν άσυλον και αχείμαστον.

Άγιοι του Θεού πρεσβεύσατε υπέρ ημών

Ικετεύω εν πόθω την της ψυχής κάκωσιν, και τας σαρκικάς ασθενείας μου ιατρεύσατε, υμείς γαρ Πάνσεπτοι, τον των ψυχών και σωμάτων, ιατρόν τον Πάνσοφον εμιμήσασθε.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Χαλεπαίς αρρωστίαις και τακτικοίς πάθεισιν, όλω καθ' εκάστην, Ανάργυροι, τηκομένω μοι, ταις προς τον Κύριον, υμών ενθέρμους πρεσβείαις, φάρμακα δωρήσασθε αλεξίπονα.

Και νυν και αι, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Επί κλίνης οδύνης οδυνηρώς κείμενος, σε επικαλούμαι Παρθένε, κλίνον το ούς σου εμοί, σπεύσον του σώσαι με και εξελέσθαι εν τάχει, πυρός υποσμούχοντος νυν την καρδίαν μου.

Ωδή δ '

«Εισακήκοα Κύριε....»

Άγιοι του Θεού πρεσβεύσατε υπέρ ημών

Των παθών μου τον καύσωνα, και τον της αθλίας ψυχής μου τάραχον, ταις ευχαίς ημ'ών Ανάργυροι, σβέσατε εν τάχει και κατευνάσατε.

Άγιοι του Θεού πρεσβεύσατε υπέρ ημών

Απολαύοντες πάντοτε, των εκ της Εικόνας υμών, Ανάργυροι, χαρισμάτων αναμέλπομεν, τον υμάς δοξάσαντα υπεράγαθον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Επί κλίνης με κείμενον, και νόσον νοσούντα ψυχής και σώματος, ω Ανάργυροι εγείρατε, ταις προς τον Σωτήραν υμών δεήσεσι.

Και νυν και αι, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Ρώσιν δίδου μοι, Πάναγνε, επικαμπτομένη οικτραίς δεήσεσι, πάσαν νόσον και επάχθειαν, επιούσαν άφνω αναστέλλουσα.

Ωδή ε'

«Φώτισον ημάς....»

Άγιοι του Θεού πρεσβεύσατε υπέρ ημών

Έμπλησον ταχύ την ψυχήν μου θείας χάριτος, των Αναργύρων η σεπτή Δωδεκάς, του προσιόντος τη σκέπη και τη εικόνη σου.

Άγιοι του Θεού πρεσβεύσατε υπέρ ημών

Λύτρωσαι με νύν σαις προς Κύριον εντεύξεσι, δεινής εκ νόσου και πάσης θλίψεως, ώ Δωδεκάς Ιατρών αξιάγαστε.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Ίασαι ψυχής τα πολλά πάθη και σώματος, ώ Δωδεκάς Ιατρών Παμμακάριστε, των μετά πόθου προσκυνούντων την Εικόνα σου.

Και νυν και αι, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Άπαντα εχθρόν δυσμενώς επιτιθέμενος, ημίν τοις δούλοις σου, Πανάμωμε, θείω σου κράτει, συμπατούσα εξαφάνισον.

Ωδή στ’

«Την δέησιν, εκχεώ..»

Άγιοι του Θεού πρεσβεύσατε υπέρ ημών

Θανάτου και συμφορών και θλίψεων, απαλλάξατε δεινών τε παντοίων, ώ Ιατροί άμισθοι των νοσούντων, τον ευλαβώς προς υμάς καταφεύγοντα, και πάσης νόσου χαλεπής, ταις υμών ικεσίαις, Πανάγιοι.

Άγιοι του Θεού πρεσβεύσατε υπέρ ημών

Ως τείχος εν τοις κινδύνοις άρρηκτον, την υμών εγκεκτημένοι εικόνα, εκ των δεινών εκλυτρούμεθα πάντων, εσαεί λυτρωτάς επιγραφόμενοι, σωτήρας τε μετά Θεόν, ευκλεέστατοι θείοι Ανάργυροι.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Εν κλίνη των ανιάτων παθών μου, κατακείμενος, Ανάργυροι θείοι, εκλιπαρώ της θερμής υμών σκέπης, και αντιλήψεως μη με στερήσητε, πρεσβεύοντες διηνεκώς, όπως εύρω υγείας αντίληψιν.

Και νυν και αιει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Φιλεύσπλαχνε, του Θεού λοχεύτρια, ώ Παρθένε Θεοτόκε Μαρία, τη προς Θεόν εκτενεί σου πρεσβεία, των δυσχερών με απάλλαξον κραζοντα, δοξάζω σε μόνη Αγνή, Παναγία Θεόνημφε Δέσποινα.

Επίβλεψον, ω Δωδεκάς Αναργύρων αγία, επί την εμήν ψυχής τε και σώματος κάκωσιν, και ίασιν δώρησαί μοι λιταίς σου.

Άχραντε, η δια λόγου τον Λόγον ανερμηνεύτως, επ’ εσχάτων των ημερών τεκούσα, δυσώπησον, ως έχουσα μητρικήν παρρησίαν.

«Κοντάκιον»

Προστάται θερμοί και φύλακες άγρυπνοι, των πίστει ημάς ανυμνούντων υπάρχοντες, εκ ψυχής βοώμεν υμίν, Ακέστορες πάνσεπτοι σπεύσατε, και εκ κινδύνων λυτρώσασθε ημάς, ως παρρησίαν προς Κύριον έχοντες.

«Προκείμενον»

Τοις Αγίοις τοις εν τη γή αυτού εθαυμάστωσεν ο Κύριος

«Στίχος» Ακούσατε ταύτα πάντα τα έθνη.»

«Ευαγγέλιον»

Έκ του κατά Ματθαίον

Τω καιρώ εκείνω, προσκαλεσάμενος ο Ιησούς τους δώδεκα μαθητάς αυτού, έδωκεν αυτοίς εξουσίαν κατά πνευμάτων ακαθάρτων, ώστε εκβάλλειν αυτά και θεραπεύειν πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν. Τούτους απέστειλεν ο Ιησούς, παραγγείλας αυτοίς λέγων ' εις οδόν εθνών μη απέλθητε και εις πόλιν Σαμαρειτών μη εισέλθητε' πορεύεσθε δε μάλλον προς τα πρόβατα τα απολωλότα οίκου Ισραήλ. Πορευομένοι δε, κηρύσσετε, λέγοντες ότι ήγγικεν η βασιλεία των Ουρανών. Ασθενούντας θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, νεκρούς εγείρετε, δαιμόνια εκβάλλετε, δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δότε.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Ταις των Αναργύρων πρεσβείες Ελεήμον, εξάληψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Και νυν και αι, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Ταις της Θεοτόκου πρεσβείες Ελεήμον, εξάληψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων

«Προσόμοιον»

«Στίχος» Ελέησον με, ο Θεός, κατά το μέγα Έλεός Σου, και κατά το πλήθος των οικτιρμών Σου, εξάλειψον το ανόμημά μου

Μεταβολή θλίψεως πάσης, απαλλαγή παντοίας νόσου υπάρχουσα, Δωδεκάς η αγία Αναργύρων πανευκλεών, σώζε πάντας εκ της ολεθρίας, του εχθρού ορμής και επηρείας, θείαις σου προς Κύριον εντεύξεσι.

Ο Ιερεύς : Σώσον ο Θεός τον λαόν Σου....

Ωδή ζ'

«Οι εκ της Ιουδαίας»

Άγιοι του Θεού πρεσβεύσατε υπέρ ημών

Την οξειάν μου νόσον, εις υγείαν, Άγιοι μεταποιήσατε νυν, ψυχήν ομού και σώμα, ιώμενοι τελείως, του βοώντος προς Κύριον, ό των Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Άγιοι του Θεού πρεσβεύσατε υπέρ ημών

Θελητήν του ελέους, τον Χριστόν κηρύξαντες, θείοι Ανάργυροι, αυτόν εκδυσωπείτε, λυτρώσασθαι κινδύνων, τους εν πίστει κραυγάζοντας, ο εν Αγίοις θαυμαστώσ, Θεός ευλογητός εί.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Σωμάτων ιατήρας, και ψυχών σπητήρας υμάς επιστάμενοι, δεόμεθα ιάσθαι, και σώζειν τους βοώντας, προς τον πάντων Σωτήρα Χριστόν, ο των Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Και νυν και αι, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Εκ χειμώνος το έαρ, και εκ ζάλης γαλήνη, Αγνή προέρχεται, εκ ζόφου δε πταισμάτων, το φώς της απαθείας, μετανοία εισέρχεται, οι εμπαιθείς τοιγαρούν θαρρώμεν μεταγνόντες.

Ωδή η'

«Τον Βασιλέα...»

Άγιοι του Θεού πρεσβεύσατε υπέρ ημών

Τους βοηθείας της παρ' υμών δεομένους, μη παρίδητε Ανάργυροι θείοι, αλλ' εκ νόσου πάσης λυτρώσασθε και βλάβης.

Άγιοι του Θεού πρεσβεύσατε υπέρ ημών

Των πειρασμών υμείς, προσβολάς τας ποικίλας, εκδιώκετε Ανάργυροι πάσας, ταις προς τον Δεσπότην θερμαίς υμών πρεσβείαις.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Των νοσημάτων συ, Ιατρεία ετοιμή, η των θείων εδείχθης Αναργύρων, Δωδεκάς σοφή τε και όντως θαυμασία.

Και νυν και αι, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Ίνα τιμών ανυμνώ μετά πόθου, το παμπόθητον, Μαρία, όνομά σου, νόσων και κινδύνων εκλύτρωσαί με τάχος.

Ωδή θ'

«Κυρίως Θεοτόκον...»

Άγιοι του Θεού πρεσβεύσατε υπέρ ημών

Ροήν μου των δακρύων, δέξασθε ασμένως, και ταις λιταίς υμών πάντα τον βόρβορον, των νοσημάτων μου πλύνετε, ώ Ανάργυροι.

Άγιοι του Θεού πρεσβεύσατε υπέρ ημών

Χαράς της αιωνίου, πάντες συν Αγγέλοις επαπολαύοντες, θείοι Ανάργυροι, χαράς αλήκτου πληρούτε και τας καρδίας ημών.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Λιμήν και ιατρείον πέλει των νοσοούντων, η των σοφών Ιατρών σεβασμία Εικών, η προσιόντες εν πίστει νόσων λυτρούμεθα.

Και νυν και αι, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Μαρία Θεοτόκε, των Πιστών χορείας, εξ ορατών ρυομένη και αοράτων εχθρών, σώζε εκ πάσης φθοράς κινδύνων και θλίψεων.

Το «Άξιον εστί»

και τα ακόλουθα Μεγαλυνάρια

Πάντων των νοσοούντων τους Ιατρούς, πηγάς ιαμάτων, Αναργύρους τους ευκλεείς, δεύετ συνδραμόντες οι φιλέορτοι τούτους, χρεωστικώς εν ύμνοις δοξολογήσωμεν.

Ανάργυροι θείοι, θαυματουργοί, Ιατροί νοσοούντων, ιατρεύσατε τους θερμώς, επικαλουμένους υμάς παθών ποικίλων, ταις υμών πρεσβείαις προς τον Φιλάνθρωπον.

Μη παύσητε, Ανάργυροι Ιατροί, ψυχών και σωμάτων, ικετεύειν υπέρ ημών, την σεπτήν Τριάδα, ρυσθήναι εκ κινδύνων, και πάσης ασθενείας, ημάς και θλίψεως.

Ιάσεων άπαντες τας πηγάς, οχετούς αφθόνους, δωρημάτων των του Θεού, φωτός του αύλου, τα πάμφωτα δοχεία, τους θείους Αναργύρους ανευφημήσωμεν.

Δεύτε οι εν νόσοις παντοδαπαίς, και οι εν κινδύνοις, κατακείμενοι χαλεπώς, σπεύσωμεν προθύμως, εν τούτω τω τεμένει των θείων Αναργύρων, και σωθησόμεθα.

Τρύφωνα, Κοσμάς και Δμιανός, άμα Θαλλελαίω, και τον Μώκιον τους σοφούς, Σαμψών, Διομήδη, συν Κύρω, Ιωάννη, και τον Ανίκητόν τε, ανευφημήσωμεν.

Τον Παντελεήμονα τον κλεινόν, συν τω διδασκάλω, Ερμολάω τω θαυμαστώ, Ιουλιανώ τε φωστήρας Εκκλησίας, και των πιστών σωτήρας, ύμνοις τιμήσωμεν.

Ρώσεως ουκ είδεν άλλον μισθόν, απαιτείν ή μόνον, την ευσέβειαν προς Θεόν, η αγιωτάτη εικάς των Αναργύρων, εν ύμνοις ους τιμώντες, ανευφημήσωμεν.
Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η Δωδεκάς,

οι Άγιοι Πάντες, μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εις τω σωθήναι ημάς.

«Τρισάγιον»

«Απολυτίκον»

Ήχος πλ δ΄

Άγιοι Ανάργυροι και θαυματουργοί, επισκέψασθε τας ασθενίας ημών, δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δότε ημίν.

«Απόλυσις και ψάλλομεν τα εξής»

Ήχος β΄ (Ότε εκ του ξύλου)

Δεύτε ορθοδόξων η πληθύς, δεύτε των Πιστών αι χορείαι κατασπασώμεθα, εικόνα την πάνσεπτον, των Αναργύρων Χριστού, Ιατρών των παθών ημών, προς αυτούς βοώντες, ρύσασθε Ανάργυροι, εκ των κινδύνων ημάς, νόσων και παθών ανιάτων, ταις ευχαίς υμών προς τον Κτίστην, τους ημάς τιμώντας, Πανσεβάσμιοι.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τας δεήσεις των δούλων σου, και λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Την πάσαν ελπίδα μου, εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξον με υπό την σκέπην σου.

Δι΄ ευχών των Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός, ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.

Πηγή: artoklasia.blogspot.ca